

Студентка Острозької академії захищає країну від ворога

Олена ПІДДУБНА

Сьогодні тисячі сміливих воїнів боронять нашу країну від підступного російського окупанта. Зброю до рук взяли хлопці й дівчата, молодь і старші за віком люди, ті, хто мав успішну кар'єру, й ті, хто лише здобував освіту... Усі борються за наше вільне та мирне майбутнє.

На сайті Рівненської військової адміністрації розповіли про студентку Національного університету «Острозька академія» (НаУОА), яка вирішила одягнути піксель і стати на захист своєї країни. 20-річна **Єлена Крохмалюк** родом зі Здолбунова. Цього року закінчила 3 курс НаУОА, де вчиться на юриста. У мирному житті вона також ніколи не стояла осторонь проблем і завжди брала участь у різних акціях.

Війну зустріла вдома, бо якраз перехворіла на COVID-19. Уранці мама, прочитавши новини, розбудила доньку зі словами: «Почалося». І вже вдень Єлена пішла до військкомату у своєму рідному місті, аби записатися до ТРО. Але їй сказали: «Чекайте» та записали в резерв.

Та всидіти на місці дівчина не могла. У фейсбучі вона знайшла номер телефону Добровольчого

батальйону «Сонечко». Без вагань зателефонувала їм. Згодом поїхала на співбесіду, там і залишається до сьогодні.

«Оскільки маю досвід у тактичній медицині, мене прийняли до лав добровольчого батальйону. Батьки, звісно, поставилися до цього дуже негативно. Я ж їх навіть не попередила, а просто поїхала на співбесіду до батальйону й одразу там залишилася. Мамі з татом зателефонувала і поставила перед фак-

том про свій вибір. Я розумію, що ніякі батьки не хочуть провжджати дитину на війну. Для них це, мабуть, те ж саме, що відправити на смерть», – розповіла захисниця.

Але інакше Єлена вчинити не могла. На рідну землю прийшов ворог, якого потрібно вигнати. І не важливо, що вона – дівчина. Уважає, що армії потрібні бойові одиниці, і їх не розрізняють за статтю. На той час у дівчини була ціль – стати корисною своїй країні. Вона отримала позивний «Провокація». Це така данина шани мітингувальникам, яких під час Революції Гідності називали «провокаторами».

Пригадує, що відчула неймовірне щастя у перший день на службі. Бо досягла своєї цілі. Тепер щодня Єлена навчається: вивчає теорію, тактику та займається фізичною підготовкою. Командування виділяє час і на самоосвіту.

«Страшно було сидіти вдома. У цивільному житті я не почувалася у безпеці. А тут стало спокійно. Я ж знала, куди йду, у мене багато знайомих військових. І я не мала романтичних рожевих окулярів щодо служби. Просто прийшла

туди, куди дуже хотіла потрапити. У моєму батальйоні дівчат, як порівняти з хлопцями, небагато. Але вони є. Не тільки ж до чоловіків прийшов ворог», – зазначає військова.

Вона припускає, що, можливо, чоловікам легше перебувати в армії, ніж дівчатам. Але впевнена, що є виняткові жінки, які замінять 10 чоловіків. А ще Єлена часто помічає по-благливе ставлення до себе.

«Якщо завдання надто важке, то відправлять не мене. Але це не про дискримінацію, це про банальні можливості. Наприклад, я не підніму 100 кілограмів. Однак можу бігати швидше за когось із моїх побратимів. І від цього залежатиме пріоритетність обрання людини на виконання того чи того завдання», – розповіла «Провокація».

Своєрідною розрадою дівчини є написання віршів. Каже, що тримається завдяки людям, які її оточують. Саме віра українців та підтримка волонтерів, друзів і знайомих наповнює серце почуттям любові. Після перемоги мріє про, здавалося б, звичайне – зустрітися та випити філіжанку кави зі своїми близькими людьми, багато з яких теж боронять країну. ■